

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1383/05
01.12.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u predmetu predlagača AA i BB, čiji je punomoćnik VV advokat, GG, DD, ĐĐ, EE i ŽŽ, čiji je punomoćnik ZZ, protiv protivnika predlagača Opštine Brus, koju zastupa Opštinski javni pravobranilac, Republičke direkcije za puteve Beograd, JP "II", "JJ", DP "KK", JP "LL", "LJLJ" i "MM", radi utvrđivanja naknade za oduzeto zemljište, rešavajući o revizijama protivnika predlagača JP "II" i JP "LL" izjavljenih protiv rešenja Okružnog suda u Kruševcu Gž. broj 111/05 od 3.02.2005. godine, u sednici održanoj 1.12.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJAJU SE kao neosnovane revizije protivnika predlagača JP "II" i JP "LL" izjavljene protiv rešenja Okružnog suda u Kruševcu Gž. broj 111/05 od 3.02.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Brusu R1. broj 47/2004 od 27.08.2004. godine, stavom prvim izreke utvrđena je novčana naknada za oduzeto zemljište po Zakonu o poljoprivrednom zemljišnom fondu ranijim vlasnicima AA i BB u kvoti od 2/5, GG u delu od 1/5 i DD, ĐĐ, EE i ŽŽ u kvoti od 2/5, na osnovu pravnosnažnog rešenja Komisije za vođenje postupka i donošenje rešenja po zahtevu za vraćanje zemljišta pri SO ___ od 30.09.2001. godine, a katastarske parcele koje su bliže navedene u ovom delu izreke, a u ukupnom iznosu od 26.555.466,00 dinara. Drugim stavom izreke obavezani su protivnici predlagača da predlagačima isplate utvrđenu naknadu u iznosima i na način kako je to bliže navedeno u ovom delu izreke od tačke 1. do 7, u jednakim tromesečnim ratama u roku od 10 godina počev od isteka godine od dana pravnosnažnosti rešenja sa kamatom na ove iznose počev od 27.08.2004. godine, kao dana donošenja rešenja pa do isplate, u visini rasta cena na malo, prema poslednjem objavljenom podatku republičkog organa nadležnog za poslove statistike. Trećim stavom izreke protivnici predlagača su obavezani da predlagačima plate troškove postupka u iznosima koji su navedeni u ovom delu izreke.

Rešenjem Okružnog suda u Kruševcu Gž. broj 111/05 od 3.02.2005. godine, žalba protivnika predlagača Opštine Brus, JP "II", JP "LL" i "MM", odbijene su kao neosnovane i prvostepeno rešenje je potvrđeno u drugom stavu izreke pod tačkom 1, tačkom 4, tačkom 5. i pod tačkom 7, kao i stav treći izreke rešenja koji se odnosi na troškove postupka.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu, reviziju su blagovremeno izjavili protivnik predlagača JP "II" i JP "LL", obe zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Predlagači su izjavili odgovor na reviziju kojim su osporili navode revizije i predložili da se isti odbiju kao neosnovani.

Ispitujući pobijano rešenje na osnovu člana 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 125/04 od 22.11.2004. godine), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede postupka na koje se ukazuje u reviziji, jer pobijano rešenje sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, a izrekom samog rešenja utvrđena je obaveza protivnika predlagača, tako da ovo rešenje predstavlja podobnu izvršnu ispravu. Izreka rešenja ne mora da sadrži po kom osnovu je ta obaveza utvrđena, s obzirom da je to prvostepeni sud naveo u razlozima svoje odluke, (u obrazloženju). Suprotno navodima revizije prisustvo nadležnog javnog pravobranioca potrebno je u postupku sporazumevanja oko visine naknade koja se na taj način utvrđuje i određuje pred nadležnim organom uprave, odnosno nadležnom komisijom što ne pretpostavlja obavezu zastupanja protivnika predlagača od strane javnog pravobranioca u postupku pred sudom, jer to ni jednom odredbom zakona nije predviđeno. Republički javni pravobranilac zastupa Republiku Srbiju, ukoliko je ona stranka u postupku. Takođe nisu osnovani navodi revizije da je prvostepeni sud bio dužan da izrekom pobijanog rešenja obaveže i državu, Republiku Srbiju, da solidarno sa protivnicima predlagača isplati utvrđenu naknadu predlagačima. Ovo iz razloga što je samim Zakonom (član 12. Zakona o načinu i uslovima priznavanja prava i vraćanju zemljišta koje je prešlo u društvenu svojinu po osnovu poljoprivrednog zemljišnog fonda), utvrđena supsidijarna obaveza isplate naknade za oduzeto zemljište od strane Republike Srbije.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno da je rešenjem komisije SO Brus broj 463-3/91-02 od 29.07.1992. godine pravnim sledbenicima bivših vlasnika, ovde predlagačima, vraćeno ukupno 38 katastarskih parcela površine od 29.017,86 ha. Za osam katastarskih parcela koje nisu vraćene bivšim vlasnicima, utvrđeno je pravo na isplatu parničnog naknade. U ovom rešenju je tačno navedeno o kojim se parcelama radi, kao i ko je

pravo na isplatu pravilne naknade. U ovom rešenju je tačno navedeno u kojim se parcelama radi, kao i ko je obveznik plaćanja naknade za oduzeto zemljište. Dakle, ovim rešenjem je utvrđena obaveza protivnika predlagača da predlagačima isplate naknadu za parcele koje su navedene u ovom rešenju. Visinu ove naknade prvostepeni sud je utvrdio u skladu sa odredbama člana 9. pomenutog zakona odnosno člana 42. Zakona o eksproprijaciji, utvrđujući tržišnu cenu ovog zemljišta na osnovu izveštaja Uprave prihoda, u visini od 90.000,00 dinara po jednom aru, što odgovara i kupoprodajnoj ceni koja se ugovara za takvu vrstu zemljišta.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo, kada su pobijanom odlukom obavezali protivnike predlagača da predlagačima plate naknadu utvrđenu izrekom prvostepenog rešenja. Za ovakvu svoju odluku, sudovi su dali razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Neosnovano se u reviziji protivnika predlagača ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava, odnosno da je visinu naknade trebalo utvrditi u visini tržišne vrednosti poljoprivrednog zemljišta, jer su u trenutku oduzimanja parcele bile poljoprivredno zemljište, koje su u međuvremenu postale gradsko-građevinsko zemljište. Ovo iz razloga što je noveliranom odredbom stava 5. člana 1. pomenutog Zakona propisano da kad zemljište ima status neizgrađenog gradskog građevinskog zemljišta, raniji sopstvenik tog zemljišta ima pravo na naknadu u obliku i visini koja pripada ranijem sopstveniku gradskog građevinskog zemljišta po zakonu kojim se uređuje građevinsko zemljište, ako mu naknada za to zemljište nije isplaćena. S obzirom na ovakve odredbe zakona, visina naknade se nije mogla utvrditi prema tržišnoj vrednosti poljoprivrednog zemljišta.

Ostalim navodima revizije u suštini se osporava utvrđeno činjenično stanje iz kojih razloga se s obzirom na odredbu člana 385. stav 3. ZPP, revizija ne može izjaviti.

Na osnovu člana 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

dc